

ECLI:NL:RBNHO:2017:3818

Instantie	Rechtbank Noord-Holland
Datum uitspraak	26-04-2017
Datum publicatie	16-06-2017
Zaaknummer	C/15/239220 / FA RK 16-898
Rechtsgebieden	Personen- en familierecht
Bijzondere kenmerken	Eerste aanleg - enkelvoudig
Inhoudsindicatie	Nevenvoorzieningen in echtscheidingsprocedure:

kinder- en partnerbijdrage:

- draagkracht piloot [BEDRIJF]: hoe moet de pensioenpremietoeelage en de vergoeding op grond van de compensatieregeling in de draagkrachtberekening worden verwerkt?

- gelet op het co-ouderschap dat partijen (gaan) uitvoeren is de rechtbank van oordeel dat van de vrouw kan worden gevegd dat zij haar werkzaamheden op termijn uitbreidt naar 80%. Omdat de vrouw op invalbasis al extra werkzaam is, zal de rechtbank thans haar verdien capaciteit in het kader van deze procedure begroten op een tewerkstelling van 65%.

Verdeling:

totale schuld van pp hoger dan waarde bezittingen:

‘Gelet echter op hetgeen onder 2.6.2 is bepaald (de woning, en de eraan verbonden polissen van levensverzekering, worden op voorwaarde dat de man de toedeling kan financieren, zonder nadere verrekening toegedeeld aan de man, onder de verplichting er zorg voor te dragen dat de vrouw wordt ontslagen uit de aansprakelijkheid voor de hypothecaire lening) en in aanmerking nemend dat de marktwaarde van de woning fors onder het saldo van de hypothecaire schuld ligt, zal de rechtbank bepalen dat in het geval de man de toedeling van de woning aan hem kan financieren de levensloopregeling zonder nadere verrekening wordt toegedeeld aan de man. Indien de woning aan een derde moet worden verkocht zal het saldo van de levensloopregeling in beginsel wel bij helfte dienen te worden verdeeld.

Vindplaatsen Rechtspraak.nl

Uitspraak

RECHTBANK NOORD-HOLLAND

Sectie Familie & Jeugd

locatie Haarlem

zaaknummer / rekestnummer: C/15/239220 / FA RK 16-898 en C/15/246103 / FA RK 16-4276

Beschikking d.d. 26 april 2017 betreffende de echtscheiding

in de zaak van:

[de man] ,

wonende te [woonplaats] ,

hierna te noemen de man,

advocaat mr. M.M. Schoots, gevestigd te Amsterdam,

tegen

[de vrouw] ,

wonende te [woonplaats] ,

hierna te noemen de vrouw,

advocaat mr. E.F.M. van Swaaij, gevestigd te Breda,

1 De verdere procedure

1.1. Het verloop van de procedure blijkt uit:

- de beschikking van deze rechtbank d.d. 29 maart 2017.

1.2. Bij beschikking van 29 maart 2017 heeft de rechtbank de zaak aangehouden ten aanzien van de woning, de onderhoudsbijdragen en de verdeling.

2 De verdere beoordeling

2.1. De rechtbank verwijst naar en neemt over hetgeen is opgenomen in haar beschikking van 29 maart 2017.

2.2. Partijen zijn met elkaar gehuwd op [huwelijksdatum] te [plaats] .

2.3. De minderjarige kinderen van partijen zijn:

- [minderjarige] , geboren op [geboortedatum] te [plaats] ,
- [minderjarige] , geboren op [geboortedatum] te [plaats] en

- [minderjarige] , geboren op [geboortedatum] te [plaats] .

2.4. *Woning*

2.4.1. De vrouw heeft het voortgezet gebruik van de woning verzocht voor de duur van zes maanden.

2.4.2. De man heeft tegen de lengte van de termijn van het voortgezet gebruik verweer gevoerd. De man betoogt dat een kortere termijn de vrouw zal stimuleren om daadwerkelijk op zoek te gaan naar andere woonruimte. De man zal de echtelijke woning overnemen. Hoewel de vrouw al sinds begin 2016 weet dat zij andere woonruimte nodig heeft, heeft zij hiervoor nog onvoldoende actie ondernomen. Gelet op de duur van de echtscheidingsprocedure verzoekt de man de rechtbank te bepalen dat de vrouw tot 1 augustus 2017 de woning mag gebruiken.

2.4.3. Nu de man niet zelf om het voortgezet gebruik van de woning heeft verzocht en hij voorts geen of onvoldoende zwaarwegende argumenten heeft aangevoerd die tot afwijzing van het verzoek van de vrouw dienen te leiden, zal de rechtbank het voortgezet gebruik van de woning aan de vrouw toewijzen. Het verzoek van de man om de termijn van voortgezet gebruik te beperken zal als niet op de wet gegrond worden afgewezen.

2.5. *Onderhoudsbijdragen*

2.5.1. De vrouw heeft verzocht een door de man te betalen bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van de minderjarigen (hierna ook: kinderbijdrage) van € 333 per maand per kind en een door de man te betalen bijdrage in de kosten van haar levensonderhoud (hierna ook: partnerbijdrage) van € 3.000 per maand vast te stellen zolang zij de echtelijke woning nog bewoont. Verzocht wordt verzocht de partnerbijdrage te bepalen op € 5.000 per maand als de vrouw de woning heeft verlaten.

2.5.2. De man verzoekt de rechtbank de kinderbijdrage in goede justitie te bepalen, maar niet hoger dan door de vrouw is verzocht. Wat de partnerbijdrage betreft heeft hij de (hoogte van de) behoefte van de vrouw aan de gevraagde bijdrage betwist.

kinderbijdrage

2.5.3. Het staat vast dat de behoefte van de kinderen € 1.810 per maand is.

In navolging van het rapport van de Expertgroep Alimentatienormen (hierna: Tremarapport) zal de rechtbank het eigen aandeel kosten van kinderen tussen de ouders verdelen naar rato van hun beider draagkracht.

2.5.4. Partijen zijn verdeeld over het in aanmerking te nemen inkomen van de man. In de beschikking van 29 maart 2017 heeft de rechtbank in overweging 2.5.5. voorop gesteld dat de keuze van de man om minder te gaan werken (80% in plaats van 100%) te billijken is. De rechtbank gaat bij de berekening van de kinderbijdrage en partnerbijdrage daarom uit van een 80% tewerkstelling van de man.

2.5.5. Volgens de inkomensverklaring van de werkgever van de man van 28 december 2016 is het bruto jaarsalaris van de man € 132.226,20, ontvangt hij € 10.578,10 bruto vakantietoeslag en € 11.018,94 eindejaarsuitkering, in totaal € 153.823. Voorts is sprake van een bijdrage levensloop van € 11.437,58. Tenslotte wordt een bedrag van € 78.216,48 (pensioenpremie-

)toeslagen genoemd.

- 2.5.6. Wat de uitkering levensloop betreft, is niet inhoudelijk betwist dat deze gekoppeld is aan het ouderschapsverlof van de man en per 23 mei 2017 zal vervallen. De rechtbank acht het, gelet op de datum waarop deze beschikking wordt gegeven, redelijk om voor de berekening van de draagkracht van de man geen rekening meer te houden met de levenslooppuitkering.
- 2.5.7. Het geschil tussen partijen spitst zich toe op de vraag of en zo ja, op welke wijze de pensioenpremiëtoelage in de draagkrachtberekening moet worden verwerkt. De man heeft bepleit deze bij de berekening van de draagkracht buiten beschouwing te laten, omdat deze bestemd is voor compensatie van de in de CAO 2015 – 2017 afgesproken verhoging van de pensioenleeftijd van alle vliegers. Achtergrond ervan is dat de vliegers het betreffende bedrag reserveren en investeren in opbouw van een aanvullend pensioen, omdat er door de verhoogde pensioenleeftijd een pensioengat ontstaat. De bedragen worden in de jaren 2016 tot en met 2019 uitgekeerd. De man is voornemens zich per 1 januari 2018 aan te melden voor deelname aan de "netto pensioenregeling voor [bedrijf] Vliegend personeel" en wil de in 2017 uit te keren bijdrage hiervoor reserveren. De man stelt dat hij het in 2016 uitgekeerde bedrag als gevolg van de echtscheidings situatie tussen partijen en de hoge extra lasten die dit met zich heeft gebracht, niet voor pensioenopbouw heeft kunnen reserveren. Hij stelt zich op het standpunt dat geen sprake is van een structureel bestanddeel van zijn inkomen.
- 2.5.8. De vrouw stelt zich op het standpunt dat de pensioentoeelage op dit moment een (netto) bestanddeel van het inkomen van de man is en als zodanig moet worden meegenomen, omdat de man het uitgekeerde bedrag nog niet daadwerkelijk in een pensioenvoorziening investeert. Als dit in de toekomst verandert en de man daadwerkelijk per 1 januari 2018 bedragen gaat storten, kan sprake zijn van een wijziging van omstandigheden die tot hernieuwde beoordeling van zijn draagkracht kan leiden.
- 2.5.9. Uit de door de man overgelegde informatie blijkt dat de man in de jaren 2016 tot en met 2019 in de maanden juli en oktober in het kader van een compensatieregeling voor de ophoging van de pensioenleeftijd in vier stappen van een half jaar een vergoeding krijgt uitgekeerd. Onder de benaming pensioenpremiëtoelage 1 krijgt de man maandelijks een toelage in verband met de verlaging van het opbouwpercentage in de basispensioenregeling en onder de benaming pensioentoeelage 2 maandelijks een toelage in verband met de begrenzing van het pensioengevend loon in de basispensioenregeling. De rechtbank is van oordeel dat de pensioenpremiëtoelages niet als structureel bestanddeel van het inkomen van de man kunnen worden aangemerkt. Hierbij is ook relevant dat de vrouw ter zitting heeft erkend dat de financiële situatie van partijen nijpend is/was. De rechtbank acht voorts van belang dat gesteld noch gebleken is dat de man over een zodanige (financiële) buffer beschikt(e) dat hij geacht kon worden zowel de extra lasten van partijen te betalen als de pensioentoeelage volledig te reserveren. Tenslotte concludeert de rechtbank dat de vrouw geen concrete aanknopingspunten heeft gegeven dat de man zijn intentie om per 1 januari 2018 aan de pensioenregeling te gaan deelnemen niet zal uitvoeren.
- 2.5.10. De vergoeding op grond van de compensatieregeling dient naar het oordeel van de rechtbank wel als inkomenscomponent in de draagkrachtberekening te worden betrokken. De vergoeding wordt uitgekeerd in de jaren 2016 tot en met 2019. Omdat sprake is van wisselende bedragen, begroot de rechtbank de vergoeding op € 20.000 per jaar.
- Voorts dient de werkgeversbijdrage levensloop van € 11.438 in 2016 als inkomenscomponent in de draagkrachtberekening te worden betrokken. Uit de door de man overgelegde informatie volgt dat deze bijdrage binnen bepaalde grenzen aan [bedrijf] kan worden doorgegeven ter storting op de individuele levensloopregeling. De man kan het bedrag ook ter besteding aanwenden. Naar het oordeel van de rechtbank dient de storting op de individuele levensloopregeling niet voor te gaan op de verplichting tot onderhoudsbijdragen.

2.5.11. Het bedrag aan draagkracht wordt volgens het Tremarapport vastgesteld aan de hand van de formule $70\% \times [\text{NBI} - (0,3 \text{ NBI} + 905)]$. Deze benadering houdt in dat op het NBI 30% in mindering wordt gebracht in verband met forfaitaire woonlasten en dat wordt uitgegaan van een draagkrachtpercentage van 70.

Het netto besteedbaar inkomen (NBI) bestaat uit het bruto inkomen uit arbeid, uitkering en/of vermogen, verminderd met de belastingen en premies die daarover verschuldigd zijn, waarbij tevens de relevante heffingskortingen in aanmerking worden genomen. Ook worden hierbij de netto uitgaven voor inkomensvoorzieningen, zoals de premie arbeidsongeschiktheidsverzekering, in aanmerking genomen. Geen rekening wordt gehouden met de fiscale gevolgen van het zijn van eigenaar van een woning en de bijtelling vanwege een auto van de zaak.

2.5.12. Uitgaande van een maandinkomen van de man van € 11.018,85, een dertiende maand en vakantietoeslag, is het bruto jaarinkomen van de man € 153.825. Rekening houdend met een vergoeding op grond van de compensatieregeling van gemiddeld € 20.000 per jaar en de werkgeversbijdrage levensloopregeling van € 11.438 per jaar gaat de rechtbank uit van een jaarinkomen van € 185.263. De rechtbank houdt verder rekening met een bedrag van (afgerond) € 4.956 per jaar aan premie voor de basispensioenregeling (het verschil tussen de premie pensioentoeelage en de werknemer pensioenpremie). Ervan uitgaand dat de man aanspraak heeft op de inkomensafhankelijke combinatiekorting bepaalt de rechtbank het NBI van de man op € 8.243 per maand en diens draagkracht volgens de formule op € 3.105.

2.5.13. Wat de draagkracht van de vrouw betreft is uitgangspunt dat zij volgens de salarisstrook van de maand december 2016 in het jaar 2016 een salaris heeft ontvangen van € 22.986. Gelet op het co-ouderschap dat partijen (gaan) uitvoeren is de rechtbank van oordeel dat van de vrouw kan worden gevergd dat zij haar werkzaamheden op termijn uitbreidt naar 80%. Omdat de vrouw op invalbasis al extra werkzaam is, zal de rechtbank thans haar verdien capaciteit in het kader van deze procedure begroten op een tewerkstelling van 65%. Rekening zal worden met een bruto jaarsalaris van de vrouw van € 29.882. De vrouw heeft aanspraak op een Kindgebonden Budget van € 4.090 per jaar. Hiervan uitgaande en rekening houdend met haar aanspraak op de algemene heffingskorting, de arbeidskorting en de inkomensafhankelijke combinatiekorting bedraagt haar NBI € 2.411 per maand.

Op grond van de draagkrachtformule is haar draagkracht dan € 548 per maand.

2.5.14. De gezamenlijke draagkracht van partijen is € 3.653 per maand. Omdat de totale draagkracht de behoefte van de kinderen van € 1.810 per maand overschrijdt, zal de rechtbank een draagkrachtvergelijking maken. De verdeling van de kosten van het kind/de kinderen over partijen wordt berekend volgens de formule: ieders draagkracht gedeeld door de totale draagkracht vermenigvuldigd met de behoefte, oftewel:

Het eigen aandeel van de man bedraagt: $3.105 : 3.653 \times 603 = 513$ per kind per maand.

Het eigen aandeel van de vrouw bedraagt: $548 : 3.653 \times 603 = € 90$ per kind per maand.

2.5.15. Op het berekende aandeel dient de zorgkorting in mindering te worden gebracht. De rechtbank volgt ook in dit opzicht het Tremarapport, inhoudende dat het percentage van de zorgkorting afhankelijk is van de hoeveelheid omgang of zorg. Nu de man, gelet op de vastgestelde zorgregeling, gemiddeld drie dagen per week de zorg heeft voor de kinderen, geldt een percentage van 35%.

Omdat de behoefte € 603 per kind per maand is, is de zorgkorting € 211 per kind per maand.

Op grond van het voorgaande concludeert de rechtbank dat de man een kinderbijdrage voor de kinderen van € 302 per kind per maand aan de vrouw moet betalen. De rechtbank zal aldus beslissen en het meer of anders verzochte afwijzen.

partnerbijdrage

- 2.5.16. Partijen verschillen van mening over de (hoogte van de) behoefte van de vrouw. De vrouw heeft een behoeftelijst overgelegd en stelt dat haar behoefte € 4.831 netto is. Haar eigen inkomen, in 2015 netto ca € 1.724 per maand, is onvoldoende om in haar behoefte te voorzien.
- 2.5.17. De man stelt zich op het standpunt dat de vrouw niet behoeftig is. Volgens de man is de verdien capaciteit van de vrouw € 46.502. De man heeft diverse posten op de behoeftelijst van de vrouw betwist en de behoefte berekend op € 2.016,81 per maand. Tenslotte heeft de man aangevoerd dat hij geen draagkracht heeft om een partnerbijdrage te betalen.
- Voor het geval toch een partnerbijdrage wordt bepaald, verzoekt de man de alimentatieduur te limiteren tot drie jaar vanaf de datum van inschrijving van de echtscheidingsbeschikking.
- 2.5.18. Voor het bepalen van de hoogte van de behoefte van de vrouw is mede van belang de welstand waarin partijen tijdens hun huwelijk hebben geleefd. Voorts zijn alle relevante omstandigheden van belang, waaronder het inkomsten- en uitgavenpatroon tijdens de laatste jaren van het huwelijk, aan de hand waarvan voor wat betreft de kosten van levensonderhoud het inkomensniveau kan worden bepaald waarop de onderhoudsgerechtigde na beëindiging van het huwelijk in redelijkheid aanspraak kan maken. De behoefte zal daarnaast zo veel mogelijk aan de hand van concrete gegevens over de reële of de met een zekere mate van waarschijnlijkheid te verwachten kosten van levensonderhoud worden bepaald. In hoeverre de vaste lasten en de overige globaal te schatten uitgaven of reserveringen voor te verwachten lasten van de onderhoudsgerechtigde redelijk zijn, zal mede beoordeeld moeten worden naar de mate van welstand zoals deze op vorenbedoelde wijze is vastgesteld.
- De rechtbank merkt allereerst op dat met het vaststellen van de behoefte van de vrouw na echtscheiding wordt beoogd om te bezien welk bedrag de vrouw nodig zou hebben om na de echtscheiding haar leven zoveel mogelijk op dezelfde wijze als voorheen voort te zetten. De veelal gehanteerde 'hofformule' is daarvoor een indicatie.
- 2.5.19. In de onderhavige zaak ziet de rechtbank echter in het opgestelde behoeftelijstje van de vrouw en het daarop door de man gegeven commentaar, geen reden waarom niet in alle redelijkheid uitgegaan zou moeten worden van de zogenoemde hofnorm. De rechtbank zoekt hiervoor aansluiting bij de in het verweerschrift van de man opgenomen berekening van de behoefte van de vrouw met toepassing van deze hofnorm. Volgens deze berekening was het NBI van partijen in 2015 € 9.583 per maand. Na aftrek van de kosten van de kinderen,
- € 1.810, resteert een bedrag van € 7.773. Volgens de hofnorm berekent de man de behoefte in dit geval op € 4.663,80. Nu de vrouw de (uitgangspunten van deze) berekening van de man niet inhoudelijk heeft betwist, zal de rechtbank deze volgen en de behoefte van de vrouw bepalen op – afgerond - € 4.664 per maand.
- 2.5.20. De rechtbank overweegt ten aanzien van de behoeftigheid van de vrouw dat voldoende aannemelijk is geworden dat zij op dit moment in redelijkheid niet in staat kan worden geacht (geheel) in haar behoefte te voorzien. De door de man genoemde verdien capaciteit van de vrouw is gerelateerd aan een fulltime functie, terwijl de vrouw nu parttime werkt, 50%. Zoals hiervoor ten behoeve van de vaststelling van de kinderbijdrage is overwogen, is de rechtbank van oordeel dat van de vrouw kan worden gevergd dat zij haar werkzaamheden op termijn uitbreidt naar 80% en zal haar verdien capaciteit in het kader van deze procedure worden begroot op een tewerkstelling van 65%. Rekening zal worden met een bruto jaarsalaris van de vrouw van € 29.882. Haar behoefte aan een (aanvullende) bijdrage in de kosten van haar levensonderhoud staat hiermee vast.

- 2.5.21. De rechtbank zal voor de berekening van de draagkracht van de man uitgaan van het hierboven bepaalde jaarinkomen van € 185.263.
- 2.5.22. Beide partijen hebben verzocht de draagkracht van de man getrupt te beoordelen, voor de periode waarin de echtelijke woning onverdeeld is en door de vrouw wordt bewoond, en voor de periode na de toedeling ervan aan de man.
- 2.5.23. De rechtbank zal voor beide periodes van de volgende, vaststaande dan wel onvoldoende betwiste gegevens uitgaan:
- premie zorgverzekeringswet van € 184 per maand, eigen risico van € 32 per maand;
 - de man heeft aanspraak op de inkomensafhankelijke combinatiekorting.
- 2.5.24. De rechtbank houdt tevens rekening met de bijstandsnorm voor een alleenstaande, exclusief de woonkostencomponent, en een draagkrachtpercentage van 60.
- 2.5.25. Zolang de echtelijke woning nog onverdeeld is, door de vrouw wordt bewoond en de (hypothecaire) lasten ervan door de man worden betaald, is de situatie als volgt:
- volgens het jaaroverzicht 2016 van de bank is de rente van de hypothecaire lening € 45.516, € 3.876 per maand;
 - voor de levensverzekering wordt een premie betaald van € 216 per maand;
 - de vrouw heeft bepleit geen rekening te houden met forfaitaire lasten van € 95 per maand, omdat deze niet door de man worden voldaan, maar door haar worden betaald. De rechtbank overweegt dat de vrouw niet heeft aangetoond dat zij de kosten waarop dit forfait betrekking heeft, daadwerkelijk zelf voldoet en zal op de gebruikelijke wijze met het forfait aan de zijde van de man rekening houden;
 - het eigenwoningforfait is € 4.732, de helft ervan zal aan de vrouw worden toegerekend als partnerbijdrage in natura.
- 2.5.26. Partijen zijn verdeeld over de in aanmerking te nemen lasten van de huurwoning van de man. De huur van de woning is € 750 per maand. Volgens de vrouw woont de man samen en moet de huur door twee gedeeld worden. Zij wijst erop dat de man na de tussen partijen gevoerde voorlopige voorzieningen procedure de echtelijke woning heeft verlaten en bij zijn vriendin is ingetrokken. De man heeft dit betwist. Hij heeft aangevoerd dat zijn partner een eigen woonruimte heeft. Hij betoogt dat hij na zijn vertrek uit de woning noodgedwongen kort bij deze partner heeft gewoond, doch al snel zelfstandige woonruimte heeft gevonden en heeft betrokken. Op dit moment woont zijn partner - tijdelijk - bij hem, omdat zij een ongeluk heeft gehad en in een rolstoel is beland. De rechtbank is van oordeel dat de vrouw niet aannemelijk heeft gemaakt dat de man structureel samenwoont met zijn partner en zijn woonlasten kan delen.
- 2.5.27. Partijen zijn ook verdeeld over de vraag of en zo ja voor welk bedrag rekening moet worden gehouden met aflossing van schulden door de man. Het staat vast dat partijen tijdens het huwelijk geld hebben geleend bij de ouders van de man voor de aanschaf van een strandhuis en hierop afbetaalden. De vrouw heeft aangevoerd dat de man sinds november 2015 niets meer aflost en dat sprake is van een lening in de familiale sfeer. De man bepleit rekening te houden met maandelijkse aflossing van € 500. Hij betoogt dat sprake is van een bedrag dat partijen tijdens het huwelijk ook maandelijks betaalden. Omdat het uiteengaan van partijen grote financiële consequenties voor hem heeft gehad - onder andere dubbele woonlasten en herinrichtingskosten - heeft hij de betaling aan zijn ouders noodgedwongen tijdelijk gestaakt.
- 2.5.28. De rechtbank concludeert dat sprake is van een huwelijkse schuld die bij de draagkracht

moet worden meegenomen. Dat de man hierop door omstandigheden enige tijd niet heeft afgelost en / of dat er door de schuldeiser geen incassomaatregelen zijn genomen, doet aan het bestaan van schuld en aflossingsverplichting niet af.

- 2.5.29. Met de door de man opgevoerde lasten verbonden aan leningen bij [naam] en [naam] zal de rechtbank geen rekening houden, nu de rechtbank de noodzaak ervan onvoldoende aangetoond acht.
- 2.5.30. Op grond van het al voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de man, zolang de lasten van de door de vrouw bewoonde echtelijke woning voor zijn rekening komen en hij de vastgestelde kinderbijdrage betaalt, draagkracht heeft om een partnerbijdrage aan de vrouw te betalen van € 698 per maand. De rechtbank zal aldus beslissen en het meer of anders verzochte afwijzen.
- 2.5.31. Ten aanzien van de draagkracht van de man na de toedeling van de echtelijke woning overweegt de rechtbank als volgt.
- De man opteert voor toedeling van de echtelijke woning. De vrouw is in haar berekening van de draagkracht van de man zonder nadere toelichting ervan uitgegaan dat, als de man de woning heeft overgenomen, de hypothecaire rente onveranderd en fiscaal aftrekbaar € 3.658 per maand is, de man samenwoont en zijn partner de helft van de woonlasten betaalt.
- 2.5.32. De man heeft gewezen op de uitleg en het advies van een medewerker van de [bank] over de mogelijkheden om de toedeling van de woning te financieren en de hiermee samenhangende lasten. Het is niet meer mogelijk een aflossingsvrije hypotheek af te sluiten. Ook zal een deel van de rente van de lening die nodig is om de verwerving te financieren, niet meer fiscaal aftrekbaar zijn. Volgens deze informatie zal de man minimaal een aflossingsverplichting van € 1.145,83 per maand krijgen. De man begroot de rente die op grond van het overgangsrecht aftrekbaar is op € 21.450 per jaar. Volgens de man zal de verwerving van het aandeel van de vrouw in de woning een aftrekbare rente meebrengen van € 14.300 per jaar. Omdat een restant van de hypotheek in Box 3 valt, zal een bedrag aan rente van € 7.072 per jaar niet meer aftrekbaar zijn. De vrouw heeft deze uitgangspunten niet inhoudelijk betwist. De rechtbank zal deze in aanmerking nemen bij de beoordeling van de draagkracht van de man nadat de woning verdeeld is.
- 2.5.33. Voorts zal de rechtbank ervan uitgaan dat de man (nog) alleenstaand is en een draagkrachtpercentage van 60% hanteren, en ervan uitgaan dat hierboven genoemde ziektekosten en de schuldaflossing van de man ongewijzigd zijn
- 2.5.34. Op grond van het al voorgaande is de rechtbank van oordeel dat de man, als de echtelijke woning aan hem is toegedeeld c.q. aan een derde is verkocht en hij de vastgestelde kinderbijdrage betaalt, voldoende draagkracht heeft om een partnerbijdrage van € 1.936 aan de vrouw te betalen. De rechtbank aldus beslissen.
- 2.5.35. De rechtbank heeft berekeningen gemaakt ten aanzien van het NBI van partijen en hun draagkracht. Een exemplaar van deze berekeningen is aan deze beschikking gehecht.

limitering / nihilstelling

- 2.5.36. De man heeft verzocht een eventuele onderhoudsbijdrage ten behoeve van de vrouw in duur te beperken danwel op nihil te stellen, omdat van de vrouw verwacht kan worden dat zij op termijn volledig in haar eigen levensonderhoud voorziet.
- 2.5.37. De rechtbank ziet geen aanleiding de duur van de onderhoudsverplichting van de man te limiteren of op nihil te stellen. De rechtbank is van oordeel dat hetgeen de man heeft

aangevoerd onvoldoende is om hiertoe over te gaan, gelet op de volgens vaste jurisprudentie daaraan te stellen zware eisen. Nu ook overigens geen termen aanwezig zijn om af te wijken van de wettelijke termijn, zal het verzoek van de man hieromtrent worden afgewezen.

2.6. Verdeling

2.6.1. Partijen hebben verzocht om de wijze van verdeling van de goederengemeenschap te bepalen. Peildatum voor de omvang van de gemeenschap is de datum waarop het echtscheidingsverzoekschrift is ingediend, 11 februari 2016.

Partijen zijn het eens dat de gemeenschap de navolgende bestanddelen bevat:

Activa:

- a. de echtelijke woning [adres] ;
- b. [bank] (vermogensopbouw bij hypotheek), waarde € 8.789;
- c. Onderlinge, polis levensverzekering, nr. [nummer] , op naam van partijen, verbonden aan de hypotheek, waarde € 7.632,81;
- d. strandwoning [adres] ;
- e. [auto] ;
- f. Bankrekeningen:
 - [bank] :
 1. op naam van de man;
 2. [nummer] en/of rekening;
 3. [nummer] en/of rekening;
 4. [nummer] (kinderrekening op naam van beide partijen);
 5. [nummer] ten name van [minderjarige] ;
 6. [nummer] ten name van [minderjarige]
 7. [nummer] ten name van [minderjarige] ;
 8. [nummer] op naam van partijen.
 - [bank] :
 9. .. [nummer] , op naam van de man;
 10. .. [nummer] , op naam van de vrouw.
- g. [naam] renterekening, op naam van de vrouw;
- h. inboedel van de echtelijke woning;
- i. inboedel van het strandhuis;
- j. teruggaves IB;

passiva

- k. hypotheek op de echtelijke woning, [bank] , nr. [nummer] :
 - leningdeel 001: € 225.000;
 - leningdeel 002: € 487.000;
 - leningdeel 003: € 100.000;
 - leningdeel 005: € 12.500.
- Totaalbedrag: € 825.000.

l. lening aan ouders man, voor financiering vakantiewoning, saldo € 41.449,52;

m. fiscale aanslagen / terugvorderingen.

Tussen partijen is in geschil of te verdelen bestanddeel is:

n. levensloopregeling van de man, waarde op de peildatum € 45.310,36.

2.6.2. Ad a, b, c en k:

Het is de bedoeling van partijen dat de woning aan de man wordt toegedeeld en dat hij de erop rustende hypothecaire leningen voor zijn rekening zal nemen. Sprake is van een hypothecaire schuld van € 825.000. Volgens het door de man overgelegde taxatierapport van 30 december 2016 is de (markt-)waarde van de woning per 28 december 2016 € 590.000. De vrouw heeft kanttekeningen geplaatst bij de totstandkoming van het rapport doch geen concrete aanknopingspunten verschaft voor haar conclusie dat de uitkomst van de taxatie onjuist is. De rechtbank constateert dat niet in geschil is dat, wat er ook zij van het door de man overgelegde taxatierapport, voldoende aannemelijk is dat de marktwaarde fors onder het saldo van de hypothecaire schuld ligt. De waarde van de polissen zal volledig moeten worden gebruikt om de hypothecaire schuld waarvoor beiden in beginsel aansprakelijk zijn, te verlagen.

De rechtbank zal bepalen dat de woning, en de eraan verbonden polissen van levensverzekering, op voorwaarde dat de man de toedeling kan financieren, zonder nadere verrekening worden toegedeeld aan de man, onder de verplichting er zorg voor te dragen dat de vrouw wordt ontslagen uit de aansprakelijkheid voor de hypothecaire lening. De rechtbank zal bepalen dat de woning, in geval de man er niet in slaagt de toedeling van de woning te financieren en/of geen toedeling meer wenst, aan een derde moet worden verkocht. In het laatste geval geldt dat de waarde tussen partijen bij helfte wordt gedeeld en zij hoofdelijk aansprakelijk en voor de helft draagplichtig zijn voor een eventuele restschuld.

2.6.3. Ad d. en l. De strandwoning en de lening; ter zitting is afgesproken dat de waarde

van de strandwoning € 135.000 is. De woning, alsmede de eraan verbonden financiering, zal, indien de geplande toedeling van de echtelijke woning aan de man zonder verrekening wordt afgerond, eveneens zonder verrekening worden toegedeeld aan de man. Voor het geval dat de man de toedeling van de echtelijke woning niet kan financieren en/of de toedeling van het strandhuis niet meer wenst, zal het strandhuis aan een derde worden verkocht, tenzij een van partijen met instemming van de ander dit alsnog kan overnemen. In dat geval geldt dat de waarde tussen partijen bij helfte wordt gedeeld.

2.6.4. Ad e. [auto] . De auto zal voor een waarde van

€ 6.000 worden toegedeeld aan de man, de man zal de helft van deze waarde aan de vrouw vergoeden.

2.6.5. Ad f. Bankrekeningen: bankrekeningen die op naam van een van partijen staan, zullen zonder nadere verrekening worden toegedeeld aan degene op wiens / wier naam de rekening is gesteld. Gezamenlijke rekeningen zullen worden opgeheven, het saldo zal bij helfte worden gedeeld. De kinderrekeningen zullen buiten de verdeling blijven en worden beheerd door de ouder bij wie de kinderen hoofdverblijf hebben. Deze ouder zal aan de andere ouder jaarlijks een overzicht van het saldo van de rekeningen verstrekken.

2.6.6. Ad g. [naam] renterekening, op naam van de vrouw. Ter zitting is besproken dat sprake is geweest van een levensloopregeling. Deze is na de peildatum beëindigd. De vrouw heeft het saldo op haar renterekening laten storten. Het saldo op de peildatum moet worden

verdeeld.

- 2.6.7. Ad h. inboedel van de echtelijke woning. Partijen zijn verdeeld over de waarde waartegen deze aan de vrouw wordt toegedeeld. De rechtbank zal de waarde in redelijkheid bepalen op € 12.500. De vrouw zal de helft van dit bedrag aan de man vergoeden.
- 2.6.8. Ad i. De inboedel van het strandhuis zal aan de man worden toegedeeld. Omdat partijen over de waarde verdeeld zijn, zal de rechtbank deze in redelijkheid bepalen op € 1.347,50. De man zal de helft van dit bedrag aan de vrouw vergoeden.
- 2.6.9. Ad j. en m. Eventuele teruggaven en aanslagen / naheffingen IB zullen bij helfte tussen partijen worden verdeeld.
- 2.6.10. Ad n. Levensloopregeling van de man. De man heeft aangevoerd dat deze regeling buiten de verdeling moet blijven. Sprake is van een regeling waarmee hij een deel van zijn brutoloon spaart voor onbetaald verlof of vervroegd pensioen. Zo heeft hij na de peildatum 11 februari 2016 bedragen laten uitbetalen om zijn salaris aan te vullen nadat hij in verband met de zorg voor de minderjaren 80% was gaan werken. Hij kan het saldo niet eerder laten uitkeren dan de dag voordat hij zijn dienstbetrekking met [bedrijf] beëindigt. Volgens de man is de regeling een aan hem persoonlijk toekomend recht om minder te mogen werken, zonder dat hij er in inkomen op achteruitgaat.
- De vrouw maakt aanspraak op de helft van het saldo van de levensloopregeling van de man op de peildatum 11 februari 2016. Zij stelt zich op het standpunt dat de man geen rechtsgrond heeft aangevoerd voor zijn verzoek om de levensloopregeling buiten de verdeling te laten en dat ook geen sprake is van verknochtheid. In dit verband merkt de vrouw op dat de man ook aanspraak heeft op de helft van het saldo van haar levensloopregeling, € 3.002,94.
- Naar het oordeel van de rechtbank heeft de man onvoldoende onderbouwd dat ten aanzien van het opgebouwde saldo in de levensloopregeling dient te worden afgeweken van de hoofdregel dat alle tot de huwelijksgemeenschap behorende goederen bij helfte dienen te worden verdeeld. De omstandigheid dat de man het saldo niet eerder kan laten uitkeren dan de dag voordat hij zijn dienstbetrekking met [bedrijf] beëindigt betekent niet dat van de man niet zou kunnen worden gevergd dat hij de helft van de bestaande aanspraak op de levensloopregeling op de peildatum aan de vrouw vergoedt. Gelet echter op hetgeen onder 2.6.2 is bepaald (de woning, en de eraan verbonden polissen van levensverzekering, worden op voorwaarde dat de man de toedeling kan financieren, zonder nadere verrekening toegedeeld aan de man, onder de verplichting er zorg voor te dragen dat de vrouw wordt ontslagen uit de aansprakelijkheid voor de hypothecaire lening) en in aanmerking nemend dat de marktwaarde van de woning fors onder het saldo van de hypothecaire schuld ligt, zal de rechtbank bepalen dat in het geval de man de toedeling van de woning aan hem kan financieren de levensloopregeling zonder nadere verrekening wordt toegedeeld aan de man. Indien de woning aan een derde moet worden verkocht zal het saldo van de levensloopregeling in beginsel wel bij helfte dienen te worden verdeeld. De rechtbank acht het redelijk dat de bedragen die de man tussen de peildatum 11 februari 2016 en de datum van inschrijving van beschikking tot echtscheiding in de registers van de burgerlijke stand van de levensloopregeling heeft laten uitbetalen om zijn salaris aan te vullen eerst op het saldo in mindering worden gebracht en vervolgens het dan resterende saldo bij helfte zal worden verdeeld. De man heeft deze bedragen immers aangewend ter aanvulling van zijn salaris bij 80% tewerkstelling om de extra kosten die voortvloeien uit het uiteengaan van partijen te bestrijden.

3 De beslissing

De rechtbank:

- 3.1. bepaalt dat de vrouw tegenover de man het recht heeft om in de woning aan het adres [adres] te blijven wonen en de tot de inboedel daarvan behorende zaken te blijven gebruiken tot zes maanden na de inschrijving van de beschikking tot echtscheiding in de registers van de burgerlijke stand, als hij de woning ten tijde van die inschrijving bewoont;
- 3.2. bepaalt dat man € 302 per maand per kind dient te betalen aan vrouw als bijdrage in de kosten van verzorging en opvoeding van de minderjarigen, met ingang van de dag van inschrijving van de beschikking tot echtscheiding in de registers van de burgerlijke stand, telkens bij vooruitbetaling te voldoen;
- 3.3. bepaalt dat de man met ingang van de dag van inschrijving van de beschikking tot echtscheiding, tot de datum waarop de echtelijke woning is verdeeld, € 698 per maand dient te betalen aan de vrouw als uitkering tot levensonderhoud, telkens bij vooruitbetaling te voldoen;
- 3.4. bepaalt dat de man, met ingang van de datum waarop de echtelijke woning is verdeeld, doch niet eerder dan met ingang van de dag van inschrijving van de beschikking tot echtscheiding, € 1.936 per maand dient te betalen aan de vrouw als uitkering tot levensonderhoud, telkens bij vooruitbetaling te voldoen;
- 3.5. stelt de wijze van verdeling van de tussen partijen bestaande gemeenschap vast als hierboven sub 2.6.2 tot en met 2.6.10. is overwogen;
- 3.6. verklaart deze beschikking uitvoerbaar bij voorraad;
- 3.7. wijst het meer of anders verzochte af.

Deze beschikking is gegeven door mr. drs. C.M. van Wechem, rechter, tevens kinderrechter, en in het openbaar uitgesproken in tegenwoordigheid van de griffier mr. J.C.M. Kroon op 26 april 2017.		
Tegen deze beschikking kan - voor zover er definitief is beslist - door tussenkomst van een advocaat hoger beroep worden ingesteld bij het gerechtshof te Amsterdam. De verzoekende partij en verschenen belanghebbenden dienen het hoger beroep binnen de termijn van drie maanden na de dag van de uitspraak in te stellen. Andere belanghebbenden dienen het beroep in te stellen binnen drie maanden na de betekening van deze beschikking of nadat deze hun op andere wijze bekend is geworden..		